

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus, Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus, apprimè utile ...

**Monacellus, Franciscus
Venetiis, 1706**

Legalitatis Parochi Form. XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](#)

Monitionis de adimplemento præcepti Paschatis.

F O R M U L A XXI.

Tutti li fedeli Christiani dell'uno, e dell'altro sesso, quando siano arrivati ad haver l'uso della ragione secondo il parere del Parocco, o Confessore, sono tenuti à confessarsi de' proprii peccati almeno una volta l'anno, e parimente quando per l'età siano capaci, à comunicarsi ogn' anno nella propria Parochia almeno la Pasqua di Resurrezione di Nostro Signore Giesù Christo. Perciò si notifica a tutti, che onnianimamente nell'anno presente sodisfaccino a questo preetto della Santa Chiesa; altrimenti quelli, che ne trascureranno l'adempimento, conforme dispongono i Sagri Canoni, faranno pubblicamente dichiarati interdetti dall'ingresso della Chiesa, e privi della Sepoltura Ecclesiastica in evento di morte.

A D N O T A T I O .

Hæc Parochi admonitio per eum populo facienda est inter Missarum solemnia in Dominica quarta, vel Dominica Passionis Quadragesimæ,

monendo Patres, & Matres familias, ut mittant ad ipsum tempore congruo filios, & filias ætatis capaces, ut possint edoceri de his, quæ pertinent ad Sacramentum Pœnitentiæ, & dispositionem sumptionis Eucharistiae.

Legalitatis Parochi.

F O R M U L A XXII.

S U M M A R I U M .

1 Error circa personam est quadruplex, scilicet personæ, fortunæ, conditionis, & qualitatis.

2 Cogimus prodesse alii, ubi nobis non obest.

3 Identitas personæ non præsumitur ex identitate nominis.

Supradictum R. D. N. esse Parochum Ecclesiae N. hujus Diœcesis N. & talem qualiter fecit, & facit, ejusque testimonialibus litteris semper hic, & ubique in judicio, & extrâ ab omnibus adhibitam fuisse, modòque plenam adhiberi fidem, cunctis per præsentes testamur. In quorum, &c.

N. Vicarius Generalis N.

Loco * Sigilli.

N. Cancellarius.

A D N O T A T I O N E S .

Quia frequenter tam in expeditiōnibus gratiosis, quam judicialibus, Parochorum attestations requiruntur, & exhibentur: Ne contingat de veritate, & legalitate earum-

dem suspicari (præsertim extrâ Diœcesim) idè muniantur legalitate Tribunalis Episcopi: Quod eadem Formula uti poterit quoties de legalitate personæ Notariorum, seu Cancellarii testetur, variando solūmmodo ly-Teslimonialibus litteris, in ly-Scripturis publicis, & similibus.

2. E-

2. ESSE TALEM QUALEM SE FECIT, ET FACIT. Quia multiplex est error, qui circa personæ identitatem oriri potest, ideo ut vitetur, Ordinarius fidejussor accedit. Alius est enim error personæ, aliis fortunæ, aliis conditionis, aliis qualitatis. Error personæ, quando putatur esse Virgilius, & ipse est Plato. Error fortunæ, quando putatur hic esse dives, qui est pauper. Error conditionis, quando putatur esse liber, qui est servus. Error qualitatis, quando putatur esse bonus, qui malus est, cap. unic. 29. q. 1. ubi habetur, quod error fortunæ, & qualitatis conjugii consensum non excludit.

3. CUNCTIS TESTAMUR. Testimonium identitatis, & legalitatis personæ

Parochi, vel Notarii, Ordinarii non possunt denegare; quia cogimur de jure alius prodesse, ubi nobis non obest, ut inquit Glos. in cap. quisquis II. quest. 3. Quod quidem juvat, non solum ad excludendam fictionem, sed includendam identitatem personæ; quæ licet regulariter præsumatur ex identitate, & nuncupatione ejusdem nominis, ut dicit Medic. de regul. jur. par. 2. reg. I. n. 14. Nihilominus veriore est opinio, quod ex sola nominis identitate inferri non valeat ad identitatem personæ, ut tenuit Rot. dec. 133. n. 2. & 3. part. 15. & decis. 352. n. 31. p. 16. rec. Cum experientia compertum sit, plures homines eodem tempore vivere etiam in eodem loco, qui eodena nomine, & agnomine nuncupantur.

T I T U L U S XI.

De Monialibus.

Præludium.

S U M M A R I U M.

1. Accessus ad Crates Monialium ubi frequentes sunt abusus, potest esse casus reservatus.
2. Item potest probiberi sub persona excommunicationis latæ sententie, si eveniunt scandala, & n. 3.

N Eque hic, neque alibi in tit. de edictis traditur Formula, qua Episcopus debeat accessum prohibere ad Collocutoria Monialium; quia non omnibus locis, & Diœcesibus convenit eadem Formula; sed talis prohibitus debet arbitari, extendi, & moderari, prout abusus, & indigentia locorum postulat. Etenim etiam si regulariter accessus ad Collocutoria sine licentia, non sit casus reservatus Episcopo; adhuc si talis culpa esset frequens, & alio modo removeri non posset, ut potè quia simplex prohibitio cum

comminatione censurarum contemnitur, & indè inconvenientia oriuntur, permittitur, ut fiat casus reservatus, prout est Bononiæ Sacr. Congregat. Episcop. 26. Octobris 1604. licet anteâ sub 15. Aprilis 1603. id Archiepiscopo denegasset.

2. Item pena excommunicationis latæ sententie contrâ accedentes sine licentia Episcopi numquam fuit à Sacr. Congregatione laudata, sed sequendo dispositionem text. in cap. Monasteria de vit. & honestat. Cleric. communitariam tantum approbat teste Nicol. in fosc. verb. accessus n. 6. quæ Congregationis sententia fulcit rationibus adductis à Donat. prax. rer. regular. to. 4. trad. 6. de acces. ad Monial. q. 18.

3. Et nihilominus si ex frequenti accessu personarum, præsertim nobilium potentium, aut ex alia gravi circumstantia, scandala eveniant, & inconvenientia, excommunicationem etiam latæ sententie sustinet, prout bis proposita causa eadem Sac. Congregat. Episcop. sustinuit in una Civitatis Castelli contrâ accedentes ad Collocutoria Monasterii Monialium